

under hvilkensomhelst Benævnelse paalægger de Rigdomme, der drages op af Havet ved de arbeidsomme Hænder, vil altid falde tilbage paa de Fattige, paa de Arbejdssomme, paa dem, der ikke have Capitaler, og troer den ærede Taler, at det lod sig gjøre? Hvorledes lader det sig tænke i Forening med at man nu paa engang vil give Island fri Handel, efterat man har holdt den saa at sige aldeles indskrænket her til Moderriget? Troer den ærede Taler, at dette vilde gaa seierriktig frem i Forbindelse med den nye Frihandel? Jeg tvivler meget derom. Jeg vilde, dersom jeg var en Udlandning, meget betænke mig paa at indlade mig paa en saadan Trafik, før jeg havde Sikkerhed for, at den danske Regjering ikke vilde paalægge mig Noget, som jeg ikke kunde bære. Det er denne Faderkærlighed, der tilsyneladende, siger jeg, endog saa skinner igjennem Regjeringens Opdræden langt tilbage i Tiden, og som endnu vedligeholder sig i den Commission, der har været nedsat til at bedømme disse Forhold; det er en affecteret Faderkærlighed, som ikke har Noget at betyde, naar et Folk skal have en fri Virksomhed. Man skal tilforsædelig lade dem bruge deres Kræfter selv, og man skal ikke gjøre dem saa afhængige, at man siden efter siger: Det er os, som blive statskyldige til Eder. Giv dem Frihed, saa vil de nok selv sørge for at betale, hvad de skulle, for at fremme deres egen Virksomhed, deres egen Industrie saavel i den ene som i den anden Retning. Der er ikke et eneste Ord undgaaet min Opmærksomhed af, hvad den ærede Taler har sagt, og de samme Ord har jeg, som sagt, seet baade skrevne og paa Prent; men det har staaet saa usfelt og vagt for mig, at jeg, som stager aldeles upartist udenfor Forholdene, med min Overbeviisning ikke har kunnet slutte mig til en eneste af de af ham udtalte Meninger. Det er, som jeg under Sagens forrige Behandling tillod mig at anføre, eiendommelige Forhold, der have ført med sig, at Speculants-handelen er kommen tillive; den dreier sig udenfor den Cirkel, som man i Almindelighed anseer for rette Handelsprinciper. Men den er nu engang her tilfede, og, vil man nu aldeles skære Halsen over paa den, hvem skal da bære

Ansvarer i Tilfælde af, at Sagen ikke gaaer seierriktig frem? Det vilde vi komme til, som staae her paa den danske Rigsdag og tale om Forholdene deroppe. Jeg tør ikke og jeg vil ikke paatage mig dette Ansvar, og jeg skal gjøre mit Dverste, saaledes som jeg idag tillader mig, for at forfølge Sagen lige til den sidste Instans, for at see at efterkomme Islændernes Duffe og at respectere Landets Institution, Althinget. Jeg skal desuden tillade mig at gjøre saavel den ærede Taler som ethvert andet Medlem af Thinget opmærksom paa, om det ikke, hvis man, trods Althingets tre Gange eenstemmige Beslutning, paalagde Speculants-handelen en ikke saa ringe Afgift, vilde være passende og i sin Orden, at Regjeringen foreslagde dette Forslag paany til Althingets Bedømmelse, før Loven emanerede; og hvad vilde saa Følgen deraf blive? Vilde ikke saa Emanationen trækkes ud, maaskee Aar og Dag efter den Tid og maaskee i længere Tid endnu? Det vil vel Regjeringen heller ikke afsee fra, og jeg troer, at Thinget selv her har en saameget mere berettiget Grund til at gaae ind paa det af mig stillede Forslag, som den forrige høitærede Indenrigsminister i Overeensstemmelse med Althingets Beslutning ikke har vovet paa hverken i dette eller noget andet vigtigt Punct at nævne Noget derom i Loven men har holdt sig aldeles til det bestaaende Forhold, og har anseet det for rigtigt, at Udviklingen af Islands Handel og Skibsart skal ligge for os i Fremtiden; da først kunne vi bedømme, hvorledes det har sig, forudsat at Islænderne ikke faae større Frihed i deres egne Anliggender, end de hidtil have havt.

D. Jørgensen: Efter at have havt særlig Leilighed til at tage Spørgsmaalet om den særøiske Handels Frigivelse under Overveelse, og efter det nøie Kjendskab til de locale Forhold paa Færøerne, som jeg har, er jeg kommen til den Overbeviisning, at det vil være særdeles ønskeligt, naar Handelen engang frigives, at der kan blive etableret en fast Handel paa Landet der; men jeg er ogsaa fuldkommen overbevist om, at det vil være en Nødvendighed, at der ved Siden af den faste Handel maa være en fri Speculants-handel. Jeg veed nu vel og indrømmer gjerne, at Forholdene paa